

dog ikke på det område, da hr. Thor Pedersen selv og hans kolleger fra Venstre og De Konservative sad i regering? Hvorfor gjorde man ikke noget ved sagsbehandlingstiderne dengang? Nu kan man pludselig gribe nogle tal ud af luften i forbindelse med nogle forslag, regeringen for længst har gennemført, nemlig med hensyn til at indføre DNA-test. Der er ingen synderlige besparelser bortset fra dem, hr. Thor Pedersen griber ud af luften, og de tal er vi sagtens i stand til at lægge sammen. Men det hjælper ikke, for de er stadig grebet ud af luften.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Bjørn Elmquist spørger, om det ikke er rigtigt, at langt de fleste af verdens flygtninge i forvejen huses i lejre i nærområderne. Jo, det er helt korrekt, og derfor skal vi også gøre noget. Vi skulle måske i virkeligheden se på det antal kvoteflygtninge, vi modtager, altså den styrede tilgang af flygtninge, hvor Danmark selv bestemmer antal, hvordan vi integrerer, osv. Det var måske rigtigt, og det var en diskussion værd, så vi ikke lige hjælper dem, der har råd – de bedst stillede, der har råd til at tage en flyrejse den halve klode rundt og har råd til at betale menneskesmuglere for at komme ind i Danmark. En del af diskussionen går jo på: Hvem er det, vi hjælper? Kan vi være sikre på, at det er de svagest funderede, vi hjælper på den måde, vi bruger pengene til vor asylpolitik på? Den debat vil vi meget gerne deltage i.

Så siger hr. Jan Petersen, at når man taler højt, er det nok for at overskygge, at argumenterne er svage. Til det vil jeg sige, at når hr. Jan Petersen taler lavt, må det skyldes, at han slet ingen argumenter har. Sådan lyder det i hvert fald, for det er jo arbejdsformidlingen, der tilbyder aktivering eller job. Det er altså stadig sådan, at det offentlige er medansvarlig, når det gælder kontanthjælpsydelsen. Hvis man får et aktiveringstilbud og siger nej til det tilbud, kan man miste dagpengerechten. Man forspilder altså sin ret til at få aktivering eller jobtilbud, og sådan skal det vel også være. Det, vi foreslår, er jo, at man aktiverer i både kontanthjælpssystemet og dagpengesystemet fra den første dag, og det, striden står om, er vel egentlig, hvad bestrideligt arbejde er: Hvad skal man være tvunget til at sige ja til, og kan man bestride arbejdet?

Så spørger fru Pia Gjellerup, om jeg kan nævne bare ét land i Afrika. Jamen vi kan da nævne stort set alle Afrikas lande her, men det

har jo ikke noget med sagen at gøre. Det er da ikke rimeligt, at man skal stå i en lovgivende forsamling og nævne et land og sige, at det land har altså et ansvar for at tage imod flygtninge. Et sådant forslag vil jo kræve en dialog med landet, det er ikke noget, man bare melder ud. Det skal gå lige den modsatte vej, så den ansvarlige regering åbner dialogen i et nærområde og spørger, om der er mulighed for at huse flygtninge. Det er en løbende proces og en løbende vurdering, og det ville være direkte forkert overhovedet at nævne et bestemt land her. Det er muligt, at fru Pia Gjellerup ikke forstår det, men jeg vil tro, at de fleste andre forstår det.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende korte bemærkninger: Hr. Ole Stavad, hr. Frank Aaen, hr. Bruno Jerup, hr. Jes Lunde, hr. Jens Peter Vernersen, hr. Henrik Svane og hr. Jan Petersen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, hvor vi først går til dagsordenens punkt 14: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.00

Mødet genoptaget kl. 13.00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. (Tilsyn).
(Lovforslag nr. L 140).

Sundhedsministeren (Birte Weiss) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Indførelse af tilskud til ernæringspræparater, forsøg m.v.).
(Lovforslag nr. L 141).